

В рамках «Днів науки і техніки-2024»

30 квітня 2024 року зі студентами I – II курсів проведено засідання круглого столу «Українська – мова єднання» викладачами-філологами *Лесею ОЛІЙНИК та Ольгою КАРДАШ.*

Гостями студентського пікніку були:

1. Заступник з навчальної роботи та практичного навчання – Віталій ХРУСТІНСЬКИЙ;
2. Завідувачка навчально-методичною лабораторією – Юлія МЕЛЬНИК;
3. Викладачі: Тетяна МОКРА, Віта ЯГОДЯК, Ігор ЯКУБОВ.

Мета засідання круглого столу:

- обмін актуальними й перспективними філологічними ідеями студентів;
- пошук, підтримка та сприяння творчому розвитку обдарованих, здібних до наукової діяльності здобувачів освіти;
- виховування глибоких почуттів любові до рідної мови, рідного краю, його традицій, бажання берегти свою національну культуру, бути патріотом своєї держави.

З вітальним словом до студентів звернулася завідувачка навчально-методичною лабораторією – Юлія МЕЛЬНИК, яка надихнула студентів на плідну роботу та побажала МИРУ, ПЕРЕМОГИ!

Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій, мальовничій землі - в нашій славній Україні. Тут живуть наші батьки, тут жили наші прадіди – тут корінь роду українського, що сягає історією не на сотні, а на тисячі років. І де б ми не були, скрізь відчуваємо поклик рідної землі, хвилюємось до сліз, зачувши рідне слово.

Ми – українці. Живемо в незалежній державі – Україні. Розмовляємо рідною державною мовою. А мова у нас красива і багата, мелодійна і щира, як і душа нашого народу.

І мова має значення, особливо зараз!
Мова – це та рушійна сила, яка

об'єднала українців і весь світ та веде до перемоги України. Підтримувати культурне розмаїття, захищати мови корінних народів, утверджувати українську мову як державну, посилювати обороноздатність держави – наше спільне завдання!

На даному засіданні було розглянуто та обговорено такі питання:

- Гвоздецький Антон, студент ГДХ11 групи – *«Українська мова на лінгвістичній мапі світу»*;
- Хома Артем, студент М12 групи – *«Мовний етикет в мережі і не тільки»*;
- Шершун Микола, студент М12 групи – *«Виклики мови у сьогоденні»*;
- Тертичний Євген, студент Х12 групи – *«Українська мова вчора, сьогодні, завтра»*;
- Максимчук Іван, студент Д12 групи – *«Воєнні новотвори — що відбувається з мовою під час війни»*.

Студенти переглянули «Легенду про українську мову», звернули увагу, настільки важлива українська мова не лише в Україні, а й у світі.

Сучасний світ, технології, ряд певних причин та обставин вимагають від нас спілкування через мережу Інтернет, тобто онлайн. Студенти висловили власні думки щодо мовного етикету в мережі і не тільки.

Проблема мови – проблема єдності батьків, дітей та влади і – не меншою мірою – органів законодавства й виконавчих владних структур, ЗМІ та інформаційного українознавства.

Сьогодні ми є свідками того, як у сферах нашого життя розширюється функціонування української мови. Лексика сучасної української мови весь час перебуває в русі. Нові слова входять у наше життя і прикрашають мову. Студенти активно обговорювали тему «Виклики мови у сьогоденні».

Високої мовної культури здатна досягти людина, яка наполегливо працює над словом, людина діяльна в думці. Наші громадяни мають навчитися національно мислити, усвідомити свої національні цінності, насамперед роль мови, і тоді Україна стане нарівні з високорозвиненими країнами. Дану тему було розкрито у виступі «Українська мова вчора, сьогодні, завтра».

Напад росії на Україну не лише змусив багатьох співвітчизників перейти на українську, а й спровокував справжню хвилю словотворення. Українці реагують на дійсність неологізмами, вчать нові поняття й надають звичним словам нового значення. Про слова, породжені війною дізналися з виступу про «Воєнні новотвори — що відбувається з мовою під час війни».

Після розгляду та обговорення всіх запланованих питань, студенти та гості пригостилися солодощами та насолоджувалися ароматним чаєм та кавою.

На завершення студенти переглянули мультфільм англійською мовою **«Ніколи не здавайся!»** <https://www.youtube.com/watch?v=-bIz94AykCA>

Усе минає, а слово залишається. Зникають у безвість царі, володарі, раби... на порох розсипаються величні будівлі, вмирають дерева, пересихають ріки... гори перетворюються на купи каміння... все стає тліном і прахом, а написане слово залишається. Залишається і несе крізь час голос людської душі.

То ж хай живе, переживає століття й покоління найбільше диво – рідна мова!

